

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 28 stycznia 1985 r.

Nr 2

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

8 — z dnia 7 stycznia 1985 r. w sprawie zasad tworzenia i wykorzystania Funduszu Gospodarki Wodnej 13

ROZPORZĄDZENIE

9 — Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie pilotażu morskiego 14

OBWIESZCZENIE

10 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 2 stycznia 1985 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych 16

8

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 stycznia 1985 r.

w sprawie zasad tworzenia i wykorzystania Funduszu Gospodarki Wodnej.

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 3 i art. 107 ust. 3 pkt 1—3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz Gospodarki Wodnej, zwany dalej „funduszem”, tworzy się z opłat pobieranych za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych, stanowiących własność Państwa.

2. Fundusz dzieli się na terenowy i centralny.

§ 2. 1. Na fundusz terenowy przeznaczają się 70% wpływów z opłat za pobór wody i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi.

2. Na fundusz centralny przeznaczają się 30% wpływów z opłat określonych w ust. 1 i wpływy z opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych oraz za żeglugę i spław.

§ 3. 1. Środkami funduszu terenowego dysponuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego, a środkami funduszu centralnego — Minister — Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Ministrem”.

2. Minister może na wniosek lub za zgodą terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego przeznaczyć środki funduszu terenowego danego województwa na zwiększenie funduszu terenowego innego województwa.

§ 4. Środki funduszu przeznaczają się na pokrycie kosztów lub dofinansowanie przedsięwzięć inwestycyjnych, remontowych (kapitałnych i modernizacyjnych), prac badawczych i studialnych, a także innych przedsięwzięć związanych bezpośrednio z gospodarką wodną i ochroną wód. W szczególności środki te przeznaczają się na:

1) budowę, rozbudowę i modernizację urządzeń służących do:

a) oczyszczania ścieków i unieszkodliwiania osadów ściekowych,

b) intensyfikacji procesów samooczyszczania wód,
c) wielokrotnego wykorzystania wody w zakładach przemysłowych,
d) wykorzystania ścieków i osadów oraz do odzysku surowców zawartych w ściekach,
e) oczyszczania i odsalania wód kopalnianych,
f) usuwania zanieczyszczeń z powierzchni wód,

2) budowę i wyposażenie w aparaturę i sprzęt kontrolno-pomiarowy posterunków sieci hydrologiczno-meteorologicznej, stacji i urządzeń do kontroli oraz pomiaru zanieczyszczenia wód,

3) regulację rzek i potoków oraz budowę, rozbudowę i modernizację budowli i urządzeń hydrotechnicznych,

4) badania stanu technicznego urządzeń wodnych,

5) ochronę przed powodzią i zagospodarowanie terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,

6) usuwanie skutków zanieczyszczenia wód spowodowanego uszkodzeniem urządzeń do oczyszczania ścieków oraz gromadzenia bądź przesyłania substancji płynnych lub półpłynnych szkodliwych dla środowiska,

7) usuwanie szkód powodziowych w urządzeniach wodnych oraz w linii brzegu,

8) zakup maszyn, sprzętu i urządzeń niezbędnych do realizacji przedsięwzięć określonych w pkt 6 i 7 przez jednostki organizacyjne nie będące przedsiębiorstwami oraz przez przedsiębiorstwa w razie wyznaczenia przez organ założycielski zadań poza planem, związanych z usuwaniem szkód powodziowych i klęsk żywiołowych,

9) budowę ujęć w zakładach przemysłowych w celu ograniczenia poboru wody z wodociągów na cele technologiczne,

10) pomoc w budowie urządzeń zaopatrzenia w wodę i kanalizacji wsi, wykonywanych w ramach czynów społecznych bądź przez spółki wodne,

11) przedsięwzięcia, zabiegi i urządzenia związane z zarzbianiem i chowem ryb w razie pogorszenia jakości

i zmniejszenia ilości wody w rozmiarach uniemożliwiających prowadzenie racjonalnej gospodarki rybackiej,

- 12) rozwijanie i upowszechnianie osiągnięć naukowych i postępu technicznego w gospodarce wodnej oraz wodno-ściekowej.

§ 5. W wypadkach szczególnie uzasadnionych względami gospodarczymi Minister może przeznaczyć środki funduszu centralnego na finansowanie zadań nie związanych bezpośrednio z gospodarką wodną, jeżeli stanowi to niezbędny warunek wykonania lub wykorzystania przedsięwzięć, o których mowa w § 4.

§ 6. W § 10 w ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę

i wprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 7, poz. 29 i z 1982 r. Nr 43, poz. 279) skreśla się wyrazy: „oraz stanowią dochód Funduszu Gospodarki Wodnej”.

§ 7. W sprawach nie unormowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy o gospodarowaniu funduszami celowymi wydane na podstawie prawa budżetowego.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1976 r. w sprawie zasad tworzenia i wykorzystania Funduszu Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 28, poz. 167).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 27 grudnia 1984 r.

w sprawie pilotażu morskiego.

Na podstawie art. 46 § 1 oraz art. 216 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318 i z 1977 r. Nr 8, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pilotem morskim może być obywatel polski mający wymagane kwalifikacje i uprawnienia zawodowe oraz odpowiednie warunki zdrowotne określone w odrębnych przepisach.

§ 2. Pilotaż morski dzieli się na:

- 1) pilotaż portowy — obejmujący pilotowanie statków w portach morskich i na ich redach, a w odniesieniu do portów, które nie mają wyznaczonych red — pilotowanie statków w portach morskich i na ich kotwiczniskach oraz między portem a jego kotwiczniskami,
- 2) pilotaż stoczniowy — obejmujący pilotowanie statków i innych obiektów pływających na akwenach stoczniowych uczęszczanych przez statki morskie oraz na przyległych akwenach portów morskich, określonych przez urząd morski,
- 3) pilotaż trasowy — obejmujący pilotowanie statków na:
 - a) morskich wodach wewnętrznych i morzu terytorialnym poza granicami pilotażu portowego i stoczniowego,
 - b) kotwiczniskach położonych poza akwenem morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego (kotwicznisko — Świnoujście),
 - c) torach wodnych łączących te kotwiczniska z wodami morza terytorialnego, wewnętrznymi i portowymi,
- 4) pilotaż pełnomorski — obejmujący pilotowanie statków na pozostałych akwenach Morza Bałtyckiego lub na innych akwenach morskich, na których prawo do pilotażu wynika z umów międzynarodowych.

§ 3. 1. Utrzymywanie pilotażu w portach: Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Świnoujście, Kołobrzeg i Darłowo należy do przedsiębiorstw państwowych, których przedmiotem działania jest pilotaż portowy.

2. Utrzymywanie pilotażu w portach innych niż wymienione w ust. 1 należy do właściwych miejscowo urzędów morskich.

3. Utrzymywanie pilotażu stoczniowego należy do stoczni.

4. Usługi pilotowe w pilotażu pełnomorskim prowadzą przedsiębiorstwa państwowe pn. „Morska Agencja” za pośrednictwem stacji pilotażu pełnomorskiego. Funkcje stacji pilotażu pełnomorskiego wykonują Kapitanaty Portów w Gdyni i w Szczecinie.

§ 4. 1. Nadzór nad wykonywaniem usług pilotowych w pilotażu portowym, stoczniowym i trasowym sprawuje kapitan portu.

2. Nadzór nad wykonywaniem usług pilotowych w pilotażu pełnomorskim sprawuje dyrektor urzędu morskiego.

§ 5. Pracą pilotów kieruje bezpośrednio szef pilotów powołany w jednostce organizacyjnej właściwej do utrzymywania pilotażu w sposób określony regulaminem pracy pilota.

§ 6. Regulamin pracy pilota ustala pracodawca pilota w uzgodnieniu z dyrektorem właściwego urzędu morskiego i przedstawicielem środowiska pilotów.

§ 7. 1. Dyplom stwierdzający uzyskanie kwalifikacji pilota morskiego wydaje dyrektor właściwego urzędu morskiego osobie mającej:

- 1) stopień kapitana żeglugi wielkiej albo kapitana żeglugi wielkiej rybołówstwa morskiego,
- 2) 12-miesięczną praktykę pływania na statkach na stanowisku kapitana w żegludzie międzynarodowej (wielkiej), zwanej dalej „żegluga międzynarodowa”,
- 3) 6-miesięczną praktykę w pilotowaniu statków, odbytą pod nadzorem pilota,
- 4) dobry stan zdrowia, potwierdzony świadectwem zdrowia,
- 5) świadectwo złożenia egzaminu kwalifikacyjnego.

2. W wypadkach uzasadnionych potrzebami portu lub stoczni dyrektor urzędu morskiego może również wydać dyplom pilota morskiego osobie mającej:

- 1) stopień oficera pokładowego I klasy albo oficera pokładowego I klasy rybołówstwa morskiego,